

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1100. Usque Ad Annum 1143

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1762

VD18 90117999

§. 59. Causa Stephani, Episcopi Parisiensis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66385](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66385)

Sæcul. XII. *quæ ducit ad vitam, & paucos eam inve-*
A.C. 1128 *nire, Institutum Monasticum, quod pau-*
cissimos admittit, optimum est & sublime,
quod vero plurimos recipit, minoris assi-
mandum est. Hæc est Constitutionum
Guidonis Venerabilis clausula.

§. LIX.

Causa Stephani, Episcopi Parisiensis.

Mabill. not.
fus ad ep. 45.
S. Bern.

Stephanus Silvanectensis, Franciæ Can-
 cellarius, cum ad Sedem Parisiensem
 anno millesimo centesimo vige- mo quar-
 to pervenisset, brevi adhuc tempore vi-
 tam viro Ecclesiastico haud satis dignam
 duxit; verum cum Metropolita suo con-
 silium sapiens & admonitiones Fratrum
 suorum ac S. Bernardi secutus ad frugem
 rediit. Exinde non amplius Aulæ assen-
 tabatur, nec dissimulabat improba obse-
 quia Decani & Archidiaconorum Eccle-
 siæ suæ, qui jubente Rege Clericos va-
 riis exactionibus contra libertatem Ec-
 clesiasticam vexabant. Illi vero Re-
 gis animum adversus Episcopum usque
 adeo irritarunt, ut nihil propius fuerit,
 quam ut ipse & tota familia ejusdem
 omnibus Bonis spoliarentur, quin etiam
 Præsul vita privaretur; quare, quod tunc
 temporis frequenter fiebat, Regis præ-
 dia Sacris interdixit. Ut deinde Regis
 iram effugeret ad Archiepiscopum Seno-
 nensem se recepit, & ambo ad Capitu-
 lum

lum Generale Cisterciensium se contu- Sæcul. XII.
 lerunt, Sanctorum Monachorum præsi- A.C. 1128.
 dium quæsituri, namque ambo Præsules
 & ipse Rex ab iis literas obtinuerant, qui-
 bus in Fraternali societatem suscipie-
 bantur.

Hæc fuit materia cujusdam epistolæ ep. 45.
 a S. Bernardo nomine Stephani Abbatis
 Cisterciensis & totius Capituli anno mil-
 lesimo centesimo vigesimo septimo ad
 Regem datæ, in qua loquitur in hunc
 modum: *Ceterum quoniam consilio eisdem
 nostris pro vobis orationibus (quas si me-
 ministris olim tam humiliter requisivistis)
 modo tam acriter repugnatis? Qua enim
 jam fiducia manus pro vobis levare præsu-
 mimus ad Sponsam Ecclesiæ, quam tanto-
 pere & sine causa (ut putamus) affligi-
 tis? Ea siquidem gravem adversum vos
 apud eundem Sponsam & Dominum suum
 querelam movet, dum quem acceperat De-
 fensorem, sustinet oppugnatorem. Intel-
 ligitis vero, cui infensos vos redditis? non
 utique Episcopo Parisiensi, sed Domino Pa-
 radisi, Deo terribili, qui aufert spiritum* Psal. 76. 12.
*Principum, qui ad Episcopos dicit: qui
 vos spernit, me spernit. His vos & pro* Luc. 10. 16,
*vobis audacter quidem sed amanter mone-
 mus, rogantes per amicitiam illam mu-
 tuam & jus Fraternali societatis, qua nos
 olim honorastis, & quam nunc graviter
 læditis, ut tantum malum cito tollatis.*
 Alio

Sæcul. XII.
A.C. 1128.

Alioquin, non poterimus deesse Ecclesie Dei & Ministro ejus Episcopo Parisiensi, Patri & amico nostro, qui nostram adversum vos humilitatem interpellans, jure societatis Fraternalæ a nobis petit, ut literas ipsi faventes ad Dominum Papam daremus. Verum credidimus, vos prius hac epistola esse commonendos; præsertim quia idem Episcopus promittit, omnia se facturum, quæ justitia postulat, si modo, quod Jura præscribunt, ipse injuste spoliatus ante omnia restituatur. Et siquidem pacem cum Episcopo inire vultis, parati sumus itinere usque ad vos suscepto, quocumque placuerit, fatigari.

S. Bernardi
Epistola.

Tum Archiepiscopus Senonensis cum omnibus suis Suffraganeis, & quidam alii viri, virtutis amantissimi, quos inter S. Bernardus eminebat, conspectum Regis subiere supplices, ut jus suum Episcopo Parisiensi redderet, & ablata restitui juberet. Sed nihil tunc obtinuerunt. At Rex intelligens fore, ut arma Spiritualia in ipsum contorquerent, & terras suas Interdicto ligarent, urgente metu, omnia se redditurum esse promisit. Ecce vero, inter hæc afferuntur literæ Pontificis, quem Rex sollicitaverat, & quibus Interdictum ab Episcopo Parisiensi injunctum tollebatur. Itaque Rege nihil eorum, quæ promiserat, exsequente, Episcopi gravi pudore affecti sunt. Id discimus
ex

ex Epistola S. Bernardi sub nomine Geo- Sæcul. XII.
 fridi Episcopi Carnotensis hac de re ad A. C. 1128.
 Honorium Papam data, rursusque ex alia, ep. 47.
 quam eidem Summo Pontifici, suo & Ab- ep. 46.
 batis Pontiniacensis nomine scripsit, con-
 querens, quod Papa in hac causa male-
 volorum fraudibus patuisset. In alia
 quoque epistola ad Haimericum Ecclesiæ
 Romanæ Cancellarium data deflet, quod
 non sine maximo doloris sensu vidisset,
 Sacræ Sedis auctoritate Tyrannidi nova ep. 48. n. 2.
 arma ministrari.

Tandem Honorius Papa causæ Episco- ep. 49.
 pi Parisiensis favere cœpit, atque huic
 negotio in Concilio Remensi, anno mil-
 lesimo centesimo vigesimo octavo cele-
 brato, finis impositus fuisse creditur. At
 Rex Archiepiscopo Senonensi reconcilia-
 ri non potuit; quare S. Bernardus Papæ
 scripsit in hæc verba: *Bona fide & fiducia*
Vestræ Paternitati suggerimus, quæ in
Regno nostro Ecclesiæ Matri nostræ dolen-
tes cernimus adversari. Quantum qui-
dem nos sentimus, qui vicini sumus, Rex
Ludovicus non tam Episcopos quam in Epi-
scopis persequitur ælum justitiæ, pietatis
cultum & ipsum Religionis habitum. Id
enim Vestræ Sanctitatis prudentia vel ex
eo facile advertere potest, quod illi qui an-
tea in habitu actuque sæculari honorifice
habebantur, fidelissimi credebantur, & ad
ejus familiaritatem admittebantur, postea
inimici

Sæcul. XII. *inimici facti sunt, cum jam vitam Sacer-*
A.C. 1128. *dotio dignam degunt, & officio boni pa-*
storis incumbunt. Hinc gravibus contu-
meliis & injuriis Episcopi Parisiensis in-
nocentia pulsata est, sed non quassata, quia
Dominus supposuit manum suam, cum ve-
stram opposuit. Hinc etiam Rex Archi-
episcopi Senonensis constantiam concutere
& labefactare conatur, ut Metropolitanus,
(quod absit) dejecto, facile prout volu-
erit, grassetur in Suffraganeos. Postremo
quis ambigit non aliud eum quam Religio-
nem oppugnare, quam nimirum aperte
sui Regni destructionem, suæ coronæ pro-
nunciat inimicam? rogamus ergo, San-
ctissime Pater, ut de hac causa cognoscas,
si enim causa Regis potentia relinquatur,
Archiepiscopus, heu! manibus inimicorum
suorum traditur. Cum Papæ visum non
fuerit, Archiepiscopi causam ad suum
Tribunal trahere, rogavit S. Bernardus,
ut saltem ad Sedem Apostolicam appel-
lantem reciperet, ejusque negotium Hai-
merico Cancellario commendavit.

§. LX.

Tractatus S. Bernardi de Libero Ar-
bitrio &c.

ep. 52. *Sub idem tempus S. Bernardus Cancel-*
lario aliam scripsit epistolam, in qua
rogabat, ipsius opera a cura variorum ne-
gotiorum, quæ ipsi Papa injungebat, li-
berari.